

РЕШЕНИЕ

№ 24236

гр. София, 14.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 20.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5020** по описа за **2025** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по касационна жалба на А. Б. Д., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], ет.3, ап.5, и със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.1, чрез адв. Я. С., срещу Решение № 1346 от 08.04.2025 г. по нахд № 2660/2024 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 22-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 23-4332-033397 от 16.01.2024 г., издадено от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“, относно наложено му административно наказание „глоба“ в размер на 200 (двеста) лева, на основание чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5, пр. 4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), за нарушение на чл. 25, ал. 2 от същия закон.

В касационната жалба се излагат доводи за неправилност на обжалваното решение, като постановено при неправилно приложение на материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила. Касаторът счита, че правните изводи на районния съд не съответстват на събраните по делото доказателства и са в противоречие с нормативната уредба, като неправилно му вменяват извършено административно нарушение. Чрез позоваване на установени посредством приета съдебно-техническа експертиза щети по двата автомобила формира извод, че съприкосновението между тях е настъпило след като управляваният от него автомобил А. е извършил изпреварването и престрояването. Счита, че по делото не са събрани доказателства, че ПТП е причинено по негова вина, респ. е извършено нарушение на чл.25, ал.2 от ЗДвП, като

актосъставителят е изградил изводите си единствено на показанията на другия участник в ПТП, без същите са съответстват на обективната истина. Поддържа, че шофьорът на другия автомобил е предприел маневра, идентична на неговата, поради което е налице хипотезата на чл.25, ал.2, изр.2 от ЗДвП и касаторът няма вина за настъпилото ПТП. Визира се нарушение на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН поради липса на описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено – къде е извършено, при каква пътна обстановка, характеристики на пътния участък и интензивността на движението, дали автомобилът се е движел в колоната от коли или е бил първа кола. Касаторът сочи, че в обжалваното НП не е конкретизирана конкретната хипотеза на чл.25, ал.2 от ЗДвП, което препятства правото му на защита. Предвид изложеното се претендира отмяна на обжалваното решение, отмяна на НП и присъждане на разноски.

Ответникът – Началник сектор в Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, чрез юрк. П., оспорва касационната жалба, в писмени бележки от 13.06.2025 г. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XVIII-ти Касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

От фактическа страна районният е приел, че на 18 септември 2023 г., около 09:25 ч., в [населено място], по [улица], с посока на движение от[жк]към [улица], жалбоподателят Д. управлявал лек автомобил марка „А.“, модел „А8“, с регистрационен номер СВ 4224 СС, като срещу магазин „ИКЕА“ предприел извършване на маневра, свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента - навлизане частично в съседна пътна лента вдясно, при която не пропуска ППС, което се движи по нея и реализира ПТП, а именно: не пропуска движещия се по нея в дясно товарен автомобил „Ф. Т.“ с рег. [рег.номер на МПС] , който от удара се удря в бордюр и мантинела, и става причина за ПТП между споменатите два автомобила. Във връзка с горното бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия ГА № 1081156 от 18.09.2023 г. и издадено обжалваното пред СРС НП.

Като е кредитирал събраната по делото доказателствена съвкупност, вкл. изготвена в хода на досъдебното производство автотехническа експертиза, като съответна на фактическата обстановка по случая, съдът е приел от правна страна, че АУАН и НП са издадени от лица, притежаващи материална компетентност, в преклузивните срокове по чл. 34 ЗАНН, в установената по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН форма и без допуснати съществени процесуални нарушения. Решаващият съд не е възприел възраженията на наказаното лице, че актосъставителят не е присъствал на инцидента и не е възприел лично механизма на ПТП, тъй като показанията му се основават на обясненията на участниците в ПТП, на извършения оглед на място след катастрофата, на придобити служебен опит и знания при идентични случаи, които са му позволили на да направи обективна и точна преценка на случилото се, независимо от това, че не е присъствал на местопроезшествието. В допълнение, СРС е изложил мотиви, че наведеното в жалбата поведение на всеки един от водачите в процесното ПТП, не намира опора в събрания по делото доказателствен материал. В заключение, СРС е приел за доказано извършването на вмененото нарушение по чл.25, ал.2 от ЗДвП, респ. като правилно наложено наказанието „глоба“ в размер на 200 лв. съгласно чл. 179, ал. 2, вр. чл. 179, ал. 1, т. 5, пр. 4 от ЗДвП.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене

и съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата, без да е допуснато изопачаването им или неправилното им тълкуване.

Административен съд – София град не установи при постановяване на решението, районният съд да е допуснал съществени процесуални нарушения. Обжалваното решение е постановено след извършване на цялостна проверка за законосъобразност на НП. Фактическата обстановка по делото е правилно установена при спазване принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК, във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Събрани са доказателства, относими към всички факти, включени в предмета на доказване. Изводите за осъществяването на правнорелевантните факти са направени след обективно, всестранно и пълно обсъждане на приобщения доказателствен материал в неговата съвкупност. В решението е обективизирана извършената от съда дейност по оценка на доказателствата, като са посочени фактите, които са приети за установени и доказателствата за това.

Настоящият съдебен състав напълно споделя изводите на районния съд и на основание чл. 221, ал. 2, изр. 2 от АПК препраща към мотивите на това решение, като следва да допълни следното:

Противно на възражението в касационната жалба, в АУАН и НП се съдържа пълно и подробно описание на фактическата обстановка, вкл. конкретните обстоятелства при извършване на вмененото нарушение по чл. 25, ал. 2 ЗДвП. При единство на описанието в АУАН и НП са посочени: датата и мястото на извършване на нарушението, механизма на движение на лекия автомобил А. А8, с рег. [рег.номер на МПС], предприетата от него маневра, настъпилото в резултат на нея ПТП с товарен автомобил „Ф. Т.“ с рег. [рег.номер на МПС], който от удара се отклонил в дясно и се ударил в бордюр и мантинела, с което са изпълнени изискванията на чл.42, ал.1, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН за описание на обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Другите, посочени в касационната жалба обстоятелства, като при каква пътна обстановка, характеристики на пътния участък и интензивност на движението е настъпило ПТП и дали автомобилът се е движел в колона от коли или е бил първа кола, са неотнормими към фактическия състав на вмененото нарушение по чл.25, ал.2 от ЗДвП.

За разлика от другия участник в ПТП А. Д. М., който попълнил саморъчно на място декларация, в която посочил механизма на настъпване на ПТП – „причината е в него, аз се движех в най-дясна лента, когато той се престрои и ме затисна“, касаторът Д. не е попълнил предоставената му декларация, с което сам се е лишил от възможността да изложи на датата на ПТП на 18.09.2023 г. своята версия за настъпването му. Впоследствие Д. депозирал пространен писмен сигнал вх. №УРИ 818102-1192 от 25.09.2023 г., в който посочил, че товарният автомобил го застигнал, доближавайки се плътно до него, след което го ударил в задна, дясна част на бронята, като продължил да се приплъзва и да мачка колата му, която започнала да тръгва да се завърта на 180 градуса, но системите ѝ за сигурност я върнали в платното. Според сигнала, другият водач самоволно преместил автомобила, като го качил на тротоара, а когато пристигнали служителите на СДВР, изложил пред тях различна фактическа обстановка. Оплакванията на Д. са, че служителите на СДВР не са направили цялостен оглед на местопроезшествието и не са му предявили направените с таблет снимки, без да направят такива на мантинелата. Основните му доводи са за наличната в автомобила му система авто-асистент, която, при наличие на автомобил в съседна пътна лента, не би му позволила да навлезе в нея. В сигнала са посочени разлики в щетите по автомобилите, както и липса на спирачен път.

Извършената по сигнала проверка е обективизирана в Справка рег. №4332р-78449 от 16.11.2023 г. на началник 02 група ПК, 01 сектор ОКПД в ОПП-СДВР, според която, дори след преглед на видеозаписи от три броя камери, монтирани в служебен автомобил с рег. [рег.номер на МПС], не са установени неправомерни действия на служителите на ОПП-СДВР. В хода на служебната

проверка мл. инспектор Д. Н. Н. заявил, че на място са изслушани двамата водачи, установени са следите по автомобилите, които били заснети с таблет, били съставени необходимите документи за ПТП. Идентични са предоставените при проверката данни от актосъставителя П. Б. С. – водачите били разпитани за настъпилото ПТП, за което били съставени документи, установени били видимите щети по автомобилите, при което станало ясно, че лекият автомобил е ударил товарния автомобил Ф., същият се е отклонил и с предна дясна гума се е ударил в бордюра, имало следи от спирачен път от буса в дясното платно. Разпитан пред СРС като свидетел, актосъставителят С. потвърждава, че при разпит на водачите и снимки на автомобилите установили, че нарушението е допуснато при престрояване, от средна в дясна пътна лента, за което служителите са преценили щетите, спирачния път, разстоянието на спирането.

Районният съд е разпитал като свидетел другият участник в ПТП А. А. М., който установява, че през цялото време се е движел в дясна пътна лента, без да променя посоката си на движение. Лекият автомобил го застигнал и засякъл, М. натиснал спирачка, ударил се и спрял в мантинелата. Затова по неговия автомобил имало щети (драскотини) и от двете страни – преден ляв калник и от дясната страна, заради мантинелата. Според М., между настъпването на ПТП-то и приключването на работата на пътна полиция, двете МПС-та не са местени. Последното установено от свидетеля обстоятелство, както и житейски нелогичната ситуация, описана от Д. в подадения от него писмен сигнал вх. №УРИ 818102-1192 от 25.09.2023 г., при която товарният автомобил застига лекия автомобил и започва „да го притиска и мачка“, са указание, че версията на Д. е единствено защитна, но не съответства на действителните обстоятелства по настъпване на ПТП. Доказателствената съвкупност опровергава и други факти от защитната версия на наказаното лице, което е твърдяло, че липсва спирачен път, докато и двамата служители на ОПП-СДВР безпротиворечиво са заявили при проверката по сигнала на Д., че на място са установени следите на автомобилите и имало следи от спирачен път на буса. Останалите възражения и доводи на наказаното лице не биха допринесли за установяване на различна фактическа обстановка, напр. неустановяване на щети по мантинелата, тъй като такива са установени по дясната страна на товарния автомобил, както и наличието в автомобила му на система авто-асистент, която не би му позволила да навлезе в съседната лента, тъй като съприкосновението е между дясна задна страна на лекия автомобил и предна, лява страна на товарния автомобил, описано в съставените на ПТП документи.

Обосновано СРС е кредитирал свидетелските показания, като логични, обективни и съответни на приетите по делото писмени доказателства. В съставения Протокол за ПТП рег. № 10875 от 18.09.2023 г., 10:20 часа, са описани следните щети по автомобилите: за лекия автомобил – дясна броня, десен стоп, заден десен калник, задна дясна джанта, всички отбелязани в задната, дясна част на автомобила върху наличната в протокола схема. За товарния автомобил – предна броня, преден ляв калник, ляв фар, предна дясна гума с джанта и предна дясна врата. Съответна на отбелязаните щети по автомобилите е и създадената от служителите схема на настъпване на ПТП, на която е отбелязано движение на МПС рег. [рег.номер на МПС] от средна пътна лента в дясна пътна лента, при навлизането в която лента дясната задна част на автомобила е ударила МПС рег. [рег.номер на МПС], което се е движело в дясна пътна лента. Не се установяват от доказателствената съвкупност защитните твърдения на Д. за наличие на различни щети по автомобилите или за пропуски в действията на служителите на ОПП-СДВР, които са довели до неизяснена фактическа обстановка. Противно на твърденията в касационната жалба, правните изводи на районния съд напълно съответстват на събраните по делото доказателства, които правилно са навели районния съд на извод за доказаност на вмененото нарушение на чл.25, ал.2 от ЗДвП.

Визираната разпоредба предвижда, че при извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, водачът е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея. Описаната в АУАН и НП фактическа обстановка, безпротиворечиво установена със събраните от СРС доказателства, обосновано е навела районния съд на извод за доказаност на вмененото нарушение на чл.25, ал.2 от ЗДвП. Неоснователно е възражението на касатора за непосочване на конкретна хипотеза от двете изречения на чл.25, ал.2 от ЗДвП, тъй като установените на мястото на ПТП сведения от водачите и щети по автомобилите не са навели на хипотезата по изр.2, а именно когато такава маневра се извърша едновременно от две ППС, от две съседни пътни ленти, с предимство е водачът на пътното превозно средство, което се намира в дясната пътна лента. Касае се за въведена от наказаното лице негова защитна версия, целяща да го оневини, която обаче не се подкрепя от доказателствената съвкупност.

Противен извод не следва от приета по делото автотехническа експертиза. След преглед на предоставени на експерта видеозаписи от камерите на служебния автомобил, вкл. включени в заключението снимки от тях, вещото лице е установило качилия се на бордюра товарен автомобил в дясна пътна лента, лекия автомобил пред него и парчета по пътното платно, вероятно отломки от автомобилите. На снимките се наблюдават щети по товарния автомобил в предната лява зона – броня, калник, а по л. а. „А.“ – видими щети в дясна, задна зона. От камера № 3 (задна камера на служебния автомобил) отново се установяват щети в предна лява зона – броня, калник, както и, че с дясната си зона товарният автомобил е опрял в еластичната ограда. От наличието на отломки на пътното платно експертът е направил заключение, че ударът между двата автомобила е настъпил в дясна пътна лента. Щетите по автомобилите са дали основание за извод, че са получени при удар с друг автомобил, като тези по лекия автомобил „А.“ – съответстват да са получени при удар с т.а. „Ф.“, при механизъм удар в дясната задна зона на лекия автомобил от предната лява зона на товарния автомобил. Единствено поради използвания от вещото лице предлог „удар от товарния автомобил“ не може да се приеме, че причина за ПТП-то е движението на товарния автомобил. Напротив, заключението на вещото лице е за наличие на съвпадение на описаното в протокола за ПТП с вписаното в АУАН и НП по отношение на механизма на произшествието.

По изложените съображения и като е достигнал до извод за доказаност на вмененото нарушение на чл.25, ал.2 от ЗДвП районният съд е постановил обжалваното решение при правилно приложение на закона, без да е допуснал твърдяното касационно основание по чл.348, ал.1 ,т.1 от НПК. Съответно на извършеното нарушение е и наложеното в абсолютния размер по 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5, пр. 4 от ЗДвП административно наказание „глоба“ от 200 лв.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че обжалваното съдебното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 5 от ЗАНН на ответника по касация следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв. съгласно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, своевременно поискано в писмените бележки от 13.06.2025 г. на юрк. П..

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 от АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XVIII-и Касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 1346 от 08.04.2025 г. по нахд № 2660/2024 г. по

описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 22-ри състав.
ОСЪЖДА А. Б. Д., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], ет.3, ап.54, да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, [населено място], [улица], на основание чл. 63д, ал. 5 от ЗАНН юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.
РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.